

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 21 Lutego v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Sankt Petersburg dnia 12 lutego.
(z Gaz. Le Cons. Impartial.)

Jenerał adjutant, Goleniszczew-Kutuzow, został mianowany dyrektorem naczelnym korpusu paziów, 1go i 2go korpusu kadetów, regimentu ślacheckiego, domu cesarskiego sierot żołnierskich, korpusu kadetów w Smoleńsku, szwadronu ślacheckiego, liceum i pensyi carskosielskiej, pod najwyższymi rozkazami J. C. W. WIELKIEGO XIAŻĘCIA JEGOMOŚCI KONSTANTEGO.

CESARZ JEGOMOŚĆ oświadczyć raczył zadowolenie szczególne Hrabieciu Miloradowiczowi, jenerałowi piechoty i jenerał gubernatorowi wojennemu sanktpetersburskiemu, za dobry porządek i spokojność, które w stolicy tej panowały przez czas niebytności JEGO CESARSKIEJ MOŚCI. RÓWNIEŻ NAYJAŚNIEJSZY PAN, na przełożenie Hrabiego Sackena, wodza naczelnego pierwszego wojska, oświadczył zadowolenie jenerałowi jazdy i dowódcy korpusu gwardyi cesarskiej Uwarowemu, za dobry porządek i piękne utrzymanie wojsk, dowództwu jego powierzonych.

Spółtowarzystwo biblijne w Zytomierzu d. 21 styczn. odprawiło posiedzenie publiczne. Ofiary z tej okoliczności zebrane czynią 255 rubli ass, i 4 r. sr.

Przez udzielną dodatek do gazety sankt-petersburskiej, kommissya loteryi na majątki nieruchome w gubernii niżegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej, i 1,322,000 rub. as., w Petersburgu, ogłosiła, iż od dnia 12 lutego, zaczęło się zwijanie, wkładanie i pieczętowanie biletów.

Kurs petersburski dnia 9 lutego: dukat holenderski nowy 11 r. 70 kop. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 4 rub. 74 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - - 98½
68 brzęcząca moneta - - 96½ } procentow
58 takąż - - - - -

KRÓLESTWO POLSKIE.

Kommissya rządowa spraw wewnętrznych i policyi, za upoważnieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego, rękodzielnia rządową sukna cienkiego, dotąd pod firmą Poland i komp. zwaną, Panu Frenckel i kompanii sprzedała za pultora miliona zł. p. w ratach umówionych, do skarbu opłacić się mających, a oprócz tego budynki wszelkie, jeśliby w czasie fabryka ta, użyteczna krajowi u nich trwać przestała, wracają do dyspozycji rządu. Ile wiadomości zasięgnąć mogliśmy, zdaje się, iż na stałym lądzie europejskim niema dotąd rękodzielni, któraby podobnie, jak niemiecka, w równie obszernej skali, przy najszybszych szczegółowych wynalazkach, wszelkie części fabrykacyi, zaczawszy od mycia, wełny, aż do wydobycia z pól prasy hydraulicznej postawów sukna, naydoskonalej apretowanych, pod jednym dachem odbywała. Obok mozolnej i wytrwałej przez pięć lat staranności, ażeby (w kraju, gdzie wszystko w tym zamiarze było obce i nieznane) taki zakład doprowadzić do stanu, w jakim się dzisiaj już znajduje, wyłożyła, jak słysząc, kommissya rządowa spraw wewnętrznych i policyi na nowe mury, oraz restauracye i przemiany dawnych około 300,000 zł. p.; na zaprowadzenie machin, materyałów i u-

trzymanie zdaleka sprowadzonych rzemieślników, około 1,200,000 zł. p. Teraźniejszemu więc rozporządzeniem fundusze wydane wracają się, a byt, tudzież wzrost tej pięknej fabryki, która się do rozmnożenia owiec o cienkie wełnie, do zatrzymania w kraju pieniędzy, dotąd za sukna cienkie za granicę wychodzących, do powiększenia ruchu przemysłowego i konsumpcyi ogólnej, tak znacznie przykłada, są nadal zapewnione.

Przed końcem zeszłego roku, umarła w Montpelier, we Francyi południowej, JW. Karolina z Hrabów Małachowskich, Hrabina Pacowa, w wieku życia lat 27. (z Kur. Warsz.)

FRANCYA.

Paryż dnia 8 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora mieli wysłuchanie u Króla Xięcia Hohenlohe i Hrabia Digeon, jenerał porucznik i par Francyi.

Dziennik Rozpraw i Gwiazda zawierają, iż Xięcia San Lorenzo doznawał od rządu francuzkiego tyle poważenia i szacunku, iż nie można najmniejszej dawać wiary pogłoskom o sposobie, jakim chce nadużyć wolności bawienia we Francyi.

Dziennik Gwiazda pisze, iż Xięciu Talleyrandowi zakazano bywać u dworu.

P. Bricogne, który w czasie 100 dni rządu Napoleona, był płatnikiem przy wojsku Xięcia Angouleme, został teraz mianowany jenerałnym płatnikiem wojska przeznaczanego do Hiszpanii.

P. Jouy założył wczora apelacyą od wyroku, skazującego go na jednomiesięczne więzienie i zapłacenie 130 franków kary pieniężnej, za artykuł, umieszczony w wydanej przez niego Biografii współczesnych.

Dziennik Gwiazda zawiera niektóre uwagi nad mową Xięcia Talleyranda, mianą w izbie Parów: „Nie jest tu mowa (pisze Dziennik Gwiazda) o wojnie z ludem hiszpańskim, ale o ukończeniu walki między narodem i tymi, którzy sobie władzę przywłaszczyli. Porównanie pomiędzy radami, które Xięcia Talleyrand dawał w roku 1808 Napoleonowi, i temi które w roku 1823 daje Ludwikowi XVIII, jest fałszywe i nieostojne. Epoki te są zupełnie od siebie różne; woyna Napoleona była plamą prawa narodów, a woyna Ludwika XVIII jest czynem najsłabszym, najsłabszym i najsłabszym. Porównać tylko trzeba cel i sposób dokonania go w obu przypadkach dla poznania różnicy. Napoleon chciał dawną Monarchią hiszpańską obalić, i rzucić z tronu rodzinę Burbonów; Ludwik zaś chce zapewnić pokoy trwały. Napoleon prowadził wojnę niszczącą; obecność zaś syna Francyi w Hiszpanii, jest dostateczną rękojmią szlachetności, która towarzyszyć będzie wszystkim działaniom wojska naszego. Wnuk Henryka IV zastępować będzie białe pióro swojego poprzednika, to jest, honor będzie hasłem wojska, i żaden żołnierz nie zapomni, iż od czasu, jak Ludwik XIV powiedział: że nie masz już Pireneów, hiszpani i francuzi są jednym narodem. Z tych uwag okazuje się, jak fałszywe jest powyższe porównanie. Pozostaje tylko Xięciu Talleyrandowi honor, iż przed 16tu laty odradzał wojnę z Hiszpanią. Honor ten (jeśli wierzyć należy temu, co Napoleon miał później powiedzieć, nie jest jeszcze tak pewny, jak go Xię-

zę *Talleyrand* podaje), dzielił tenże Xiążę ze wszystkimi prawami meżami, i okazuje się z tego, iż Xiążę *Talleyrand* nie będąc rojalistą, myślał wtedy tak, jak wszyscy rojaliści, którzy przeciwni byli wkroczeniu *Napoleona*. Ze zaś położenia są odmienne, dowodzi tego, iż w chwili obecnej rojaliści innego zupełnie są zdania od Xięcia *Talleyranda*, i że tenże nie zgadza się z własnym swoim zdaniem. Jakże bowiem mógł być wspomnieć, iż wszystkie jego zasady, sprzyjające rewolucji hiszpańskiej, przeciwko niemu obrócić można, pomniąc na to, że on skłonił Mocarstwa sprzymierzone w *Wiedniu* do zwrócenia się przeciw *Napoleonowi*, pod którego jarzmem Francya jęczała. Jednem słowem, pomimo mowy Xięcia *Talleyranda*, rojaliści uważają wojnę z Hiszpanią nie tylko za wojnę polityczną, ale oraz za wojnę, opartą na honorze i obowiązku.

Jedna z gazet angielskich tak pisze o Hiszpanii: „Stan Hiszpanii nie pozwala spodziewać się długiej wojny. Dzienniki francuzkie nie tylko donoszą o licznej wojsku, które przy końcu bieżącego miesiąca będzie w gotowości do drogi, lecz oraz o pozostałych z roku 1821 w skartie 40 milionach, i drugiej podobnej ilości z roku przeszłego, oprócz innych summ, które na wojnę mogą być obrócone. Cóż podobnego Hiszpania okazać potrafi? Nie ma ani wojska, ani pieniędzy; skarb jest wycięczony, a wojsko w największym niedziale. Słychać, iż liberaliści francuzcy posłali agenta do Hiszpanii, zaklinając stronę, która tam ma przewagę, aby starała się odwrócić wojnę.”

Paryż, dnia 9 lutego.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

Dnia 5 o godzinie 8mej wieczorem, Król w sali tronowej, przyjmował wielką deputacyą izby parów, przeznaczoną do złożenia J. K. M. poselstwa Izby. Kanclerz Francyi tłumaczył się temi słowy:

Nayjaśniejszy Panie! Wierni twoi poddani, parowie Francyi, przychodzą, w tej uroczystej okoliczności, ponowić u podnóżka tronu, hołd swojej miłości, oraz głębokiego swego uszanowania i poświęcenia się.

Tak jest, *Nayjaśniejszy Panie*, stan wewnętrzny królestwa polepszył się. Pod rządem ojcowskim, rolnictwo, przemysł, codziennie nowe czynią postępy, a bezpieczeństwo się powiększa, kiedy widzimy sprawiedliwość, z tegością potrzebną, powściągniętą zbrodnicze usiłowania, których bezkarność zarazem powiększyła zuchwałość i liczbę.

Postanawiając ze Stolicą Świętą środki, które powrócą kościołom pasterzów, przez rewolucyą im odebranych, W. K. M. zabezpieczyłeś pierwszą potrzebę swych ludów, i utwierdziłeś porządek społeczny, na podstawie, dawno zachwianej.

Stan kwitnący skarbu naszego, świetnym sposobem stwierdził to, czego się należało spodziewać z wolnego stanowienia podatków, kontroli rachunków, jawności działań, porządku i oszczędności. A tak przewyżka dochodów nad wydatki, przewyżka dochodząca 40 milionów, dozwoliła W. K. M. dopełnić w roku teraźniejszym życzeń, najmilszych swojemu sercu, przyniesienia ulgi ludowi swemu, jeśliby duch złości, unoszący się ponad sąsiedzkim krajem, nie opóźnił tego wielkiego dobrodziejstwa.

Dla czegoż ma być straconym dla Hiszpanii pamiętny przykład szybkiego powrotu, niespodziewanej naszej pomyślności, po nieszczęściach i stratach niesłychanych, gdy ten powrót widocznie się należy tryumfowi prawości, tudzież ścisłemu przywierzeniu Religii, porządku i wolności? I przez jakież nieszczęście, rady nieinteressowane Monarchy, w którym Europa szanuje mądrość, cześć prawości, zostały odrzucone przez tych, którzy trzymają w jarzmie naród, z którym mamy związki, nie tylko wynikające z sąsiedztwa i potrzeb wzajemnych, ale też związki, pochodzące z interessu polityki, wiary powszechnej, i pokrewieństwa Monarchów?

Nayjaśniejszy Panie! Dla uchwiania Hiszpanii od wiszącej zguby, której skutki byłyby nawet szkodliwemi dla własnej naszej spokojności,

powołałeś do broni sto tysięcy francuzów; na ich czele idzie Xiążę z rodu W. K. M., tego świetnego rodu, który krwi swej nie szczędi, kiedy idzie o chwałę jego i naszą. Takie wojsko, godnem było mieć za wodza, Xiążęcia doświadczony waleczności: enoty jego są niewątpliwą rękomią, którą W. K. M. dajesz narodowi, który chcesz oswobodzić, narodowi, któremu daje się zbawienną pomoc, dla wydobywania go z bezładu porażającego, pod zasłoną ustanowień, wolnie wprowadzonych z władzy prawej, ustanowionych dla zabezpieczenia jego szczęścia równie, jak i dla pokoju narodów.

W sprawiedliwej troskliwości, dla jednej z klas, najbardziej obchodzących poddanych, W. K. M. rozkazałeś, ażeby wielkie statki krążące zostały wysłane do wszystkich punktów, wymagających największego bezpieczeństwa dla handlu francuzkiego. Nie wątpimy, że marynarka, nasza dopełni tego opiekuńczego poselstwa z taką gorliwością i czynnością, jaką okazała na morzach wschodu, kiedy okręty nasze służyły za ucieczkę dla nieszczęśliwych różnych narodów, i kiedy pierwszy raz podobno, przybor wojenny, odebrał błogosławieństwa przyjaźni ludzkości.

Do W. K. M. należało tylko rozmyślać nad wielkimi pytaniami, wojny i pokoju. Władzę tak wysokiej dostojności, Opatrzność powierzyła W. K. M. Dopełniłeś jej z dojrzałością, jakiej wymagają okoliczności tak wielkiej wagi. Co do nas, pewni miłości twojej, *Nayjaśniejszy Panie*, ku swoim ludom, która, jeśli wojna jest nieuniknioną, sprawi, że ja W. K. M. zamkniesz w obrębie najciaśniejszym; ufni w mądrość twoją, która nie pozwoli opuścić najmniejszego zdania, do ukończenia jej pokojem chwalebnym; przyjmujemy z uszanowaniem to ważne uwiadomienie, i powtarzamy za W. K. M., że jesteśmy francuzami.

Tak jest, *Nayjaśniejszy Panie*, parowie królestwa twojego, dla których imię francuza jest najpiękniejszym zaszczętem, mają jego uczucia, znają jego powinności; i dla tego z największą usilnością pospół biegną do utrzymania godności twojej korony, chwały i bezpieczeństwa oyczyzny.

Król odpowiedział w tych prawie wyrazach: „Z rozkoszą przyjmuję poselstwo izby parów; połączenie uczuć, ja ożywiających, jest najlepszym zabezpieczeniem pomyślności kraju.”

Bajonna dnia 4 lutego.

(z *Gazety Ryzk. Zuschauer*.)

Nie w samej tylko *Tuluzie* wszczęło się poróżnienie między dowódcami rojalistowskimi. Część jedna junty w *Bajonnie*, życzy sobie wysłać deputacyą do Xięcia *Angouleme*, z ofiarowaniem mu protektoratu nad prowincyami z tej strony *Ebru*, jeśliby one przez wojska francuzkie miały być osadzone; druga okazuje żądanie widzenia francuzkiego Xięcia na tronie hiszpańskim.

Paryż dnia 12 lutego.

(z tejże gazety).

Xiążę *St. Lorenzo* wyjechał wczora do *Londynu*.

Słychać, że londyńskie *City* ma uczynić jenerałowi *Wilsonowi* dar, 30 tysięcy funtów szterlingów, (180 tysięcy rubl. sr.) na pierwsze uzbrojenie jego korpusu. *P. Peel* przyrzekł odwołać bil podany, przez który zabroniono jest anglikom, zaciągać się do obcej służby.

Mówią daley: niektóre osoby chciały ofiarować hiszpańskiemu rządowi uzbrojone parowe statki.

Lubo izba handlowa na swe wniesienie, przeciwko wojnie, u ministra spraw wewnętrznych pomyślnego skutku nie otrzymała, jednakże mają być ze wszech stron liczne do izby deputowanych przełożenia, najbardziej z *Bordeaux*, a to w mocnych wyrazach i z mnogimi podpisami.

Donoszą z *Lotaryngii*, iż wszystkie regimenta kawalerii, a nawet i garnizony tamtejsze wychodzą ku *Pireneom* i zostawiają swe tylko zasoby, które codziennie koni remontowe z Niemiec otrzymują.

W *Marsylii* urządzają koszary dla wojska,

mającego siadać na okręty, lub na ląd wysiadać. Mówią o zawartym, w tych dniach, układzie między naszym ministerjum a posłami austriackim i sardyńskim.

Król Jmód. 9 dał wysłuchanie Xięciu *Talleyrand* (nie potwierdza się przeto, że mu wstęp do pałacu królewskiego został wzbroniony.) (*Kur. Warsz.*)

PRUSSY.

Berlin dnia 15 lutego.

(z *Gazety rzyckiej Zuschauer*.)

Wczorą rano umarł tu po dwódniowey chorobie, na zarazliwą gorączkę i zapalenie wątroby, generał feldmarszałek, *Ferdynand* Hrabia *Kleist Nollendorf*, w 60 roku życia, poświęconego usługom Monarchy i oyczyzny.

HISZPANIA.

Madryt dnia 29 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Ustała już obawa, aby oddział rojalistów pod dowództwem *Bessieresa* nie wpadł do tutejszey stolicy.

Przybył tu Lord *Sommerset* i miewa częste narady z ministrami naszymi.

Od granic hiszpańskich dnia 4 lutego.

(z *teyże gazety*.)

W *Bourg-Madame* zawziętość doszła także do najwyższego stopnia, i więcej ludzi zginęło przez morderstwo, aniżeli poległo w bitwie. Brygadiera generała *Miny*, szwajcar nazwiskiem *Rotten*, celował szczególnie okrucieństwem. W kilku dniach kazał zabić 32 mieszkańców miasta *Berga*, o których mniemał, iż sprzyjają woysku wiary.

Potwierdza się oraz, iż konstytucyoniści obrócili *St. Laurens des Pitens* w perzynę. Udało się tam 600 ludzi z *Berga* i tyleż z *Seo*, a po wypędzeniu rojalistów, zapalili miasto. Nieszczęśliwi mieszkańcy tulają się w górach, i nie wiedzą co mają przedsięwziąć. Miasto *St. Laurens* było z położenia swego ważnem dla rojalistów; ztamtąd napadli na transporta, przeznaczone dla woyska konstytucyynego. Mina zagroził podobnym losem każdemu miastu, któreby dawało jaką pomoc rojalistom: ile możności usiłuje przeciąć wszelki związek twierdzy *Seo*, dokąd jednak w nocy wprowadzają się rozmaite potrzeby.

Bardzo wielu xięży hiszpańskich i całych rodzin wynosi się z oyczyzny do Francyi.

ANGLIA

Mowa zagajająca parlament w imieniu J.K.M.

Milordowie i Mości Panowie! Król Jegomość rozkazał nam, abyśmy WPanom donieśli, iż od czasu, jak WPanów widział w Parlamencie, usiłowania jego stałe dążyły do utrzymania pokoju. Wierny Król Jmód. zasadam, które ogłosił przed światem za prawidło swojego postępowania, wzbrańał się należeć w *Weronie* do jakiegokolwiek czynności, któraby za wdawanie się w wewnętrzne interesa Hiszpanii ze strony mocarstw zagranicznych uważaną być mogła. Odtąd Król Jegomość zwracał i nie przestaje zwracać nayusilniejszych swoich starań, oraz przykładac się, aby istnące nieszczęściem zaprzenienie między rządem francuskim i hiszpańskim ułagodzić, jeśli można odwrócić klęski wojny między Francją a Hiszpanią. Pochlebia sobie Król Jmód. iż pokoy na Wschodzie zostanie utrzymanym, i od sprzymierzeńców swoich, a w ogólności od innych mocarstw ciągle odbiera zapewnienia niezmienney chęci zostawiania w przyjacielskich stosunkach z Królem Jmócią, których utrzymanie jako samego także bardzo obchodzi. Mamy oraz zlecenie uwiadomić WPanów, iż długie dyskusie z dworem madryckim względem zaborów okrętów kupieckich podanych królewskich na morzach zachodnio-indyjskich, i względem innych zażaleń, które Król Jmód. widział potrzebę zanieść, skończyły się na tém, iż rząd hiszpański, uznał słuszność tych żądań, i obowiązał się dać dostateczne wynagrodzenie. Mamy nakoniec zapewnić WPanów, iż Król Jegomość nie spuścił z uwagi podanych mu przez obie izby

parlamentu adressów względem zagranicznego handlu (niewolnikami. Pełnomocnicy Króla Jmóci pod czas obrad w *Weronie* podali przełożenia dla skutecznieszego uśmierzania tego złego, i do zawartych już w tey mierze traktatów między Królem Jmócią a rządami hiszpańskim i niderlandzkim przydano artykuły, które skutek wspomnianych traktatów bardziey rozciągną, i dopełnienie ich wielce ułatwią. Mości Panowie izby niższej! Rozkazał nam Król Jmód. podać WPanom budżet na rok bieżący. Jest ułożony z zupełnym względem na oszczędność, i znaydziecie WPanowie wydatki znacznie mnieysze od przeszlorocznych. Zmniejszenie to, połączone z ciąglem powiększaniem się dochodów, sprawiło zasób, przechodzący nadzieję Króla Jmóci. Spodziewa się więc, iż po obmyśleniu funduszów na potrzeby tegoroczne bez naruszenia kredytu publicznego, będzie mógł przedsięwziąć dalsze znaczne zmniejszenie ciężarów narodu. — Milordowie i Mości Panowie! Zalecił nam Król Jmód., abyśmy WPanom oświadczyli, iż oznaki prawości i przywiązania do osoby jego, okazane podczas ostatniey podróży jego do Szkocyi, sprawiły naygłębsze wrażenie na sercu jego. Troskliwość WPanów na ostatniem posiedzeniu o zarządzenie nędzy w rozciąglých okolicach Irlandyi, miała nayszczęśliwszy skutek, i Król Jmód. poleca uwadze WPanów takie środki do wewnętrznego urzadzania, któreby mogły spokojność tego kraju powiększyć i zapewnić, a obyczaje i stan ludu polepszyć. Lubo Król Jmód. mocno ubolewa nad ciągłymi niedogodnościami interessu gospodarstwa wieyskiego, zadowolenie jednak, z jakim postrzega wzmagającą się czynność w okolicach rękodzielniczych i kwitnący stan handlu naszego w wielu jego głównych gałęziach, powiększa się bardzo niepięnnem przekonaniem, iż ciągle powodzenie tylu interessów krajowych musi się nieochybnie przyłożyć do powolnego wzrostu owego wielkiego interessu, który jest nayważniejszym ze wszystkich."

Londyn dnia 7 lutego.

(z *Gazety Ryz. Zuschauer*)

Wszyscy są tu przekonani, iż nasze ministerjum, pracuje silnie nad utrzymaniem pokoju; jednak to sobie zawarowało, iż nie pierwiec wynurzy swe zasady, jakich się będzie trzymać w przypadku wybuchnienia wojny na południu, przeciwko jego życzeniom i usilowaniom, aż Francya i inne mocarstwa ostatecznego postanowienia nie uczynią.

Londyn dnia 11 lutego.

(z *teyże gazety*.)

Jeszcze wczora donosiła gazeta *Times*, iż nie ma naymnieyszego powodu do wiadomości, że Lord *Sommerset* opuścił *Madryt*, i że nasi ministrowie wiedzą bardzo mało o powodzeniu poleceń jemu danych, ponieważ jego depesze zostały zatrzymane.

AMERYKA.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Vera Cruz 30 listopada.

Gazeta tuteysza umieściła odezwę rządu meksykańskiego do narodu, wydaną d. 13 b. m. Rząd ten nazwał się rządzącą juntą narodową, której prezesem jest *Juan Francisco*, biskup w *Durango*. Okazuje się z niej, iż oporny kongres został rozpuszczonym na rozkaz nowego Cesarza, i że potem zwołano wspomnianą juntę, złożoną z ludzi przychylnych zamysłom Cesarza, aby ułożyła projekt do konstytucyi krajowej.

AFRYKA

Algier dnia 20 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Zatrzymano tu okręt z *Livorny*, na którym było 60,000 piastrow złotem i srebrem; zabrano go na skarb i uznano za dobrą zdobycz. Wkrótce potem wyszło urządzenie, iż każdy okręt, choćby tylko miał za 4 lub 5 piastrow zakazanych towarów, ma być zabrany na skarb, a ludzie zostaną wzięci w niewolę.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Gaz. Rysk. Zusch.) Król sardyński kazał śpiesznie dopełniać swe woysko.

Lord Strangford na wyspie Zante długo rozmawiał z deputowanymi greckimi, i miał im oświadczyć, iż przywiozł do Korfu instrukcyę bardzo dla nich przychylną, a nawet ma podobną i do Stambułu.

Gazety francuzkie wyrażają, iż Król neapolitański, z małym orszakiem wyjedzie do Pragi i tam przez miesiąc zabawi.

Podług wiadomości z d. 1 lutego, skazany na wygnanie Don Pizarro ma znowu otrzymać ministerium spraw zewnętrznych.

(z Kur. Warsz.) Noże z kości słoniowej lub z hebanu były zaciężkie dla dam paryzkich, wynaleziono niedawno noże do przerywania kart u xiążek; jest to pierścionek złoty, który się kładzie na palec, a w nim jest małe ostrze z perłowej macicy.

Kolęda moralna, którą dał pewny bankier swoim dzieciom: najstarszemu, który jest marnotrawnik, skarbankę; młodszemu, który jest leniwy, klapsydrę; trzeciemu, który jest fanfaron, kłapeczkę arlekina; a córce, która jest dumna, papier igieł i nożyczki.

Aby się uchronić od mrożenia nog, damy paryżkie kładą pod pończochy szkarpetki ze skórki daniela.

Pewny literat, niebędący w stanie opłacić długu natrętnemu wierzycielowi, właśnie siadał do golenia się, gdy wchodzi wierzyciel, oświadczaając, iż jeśli natychmiast nie odbierze zapłaty, literata zaprowadzi do więzienia; literat prosi się, ile może, wszystkie słowa, a nawet setencye moralne i wyjątki z najlepszych poetów o litości, nie czynią żadnego skutku na kamienném sercu wierzyciela. Ha kiedy inaczej być nie może (rzecze literat) zaczekaj przecież, aż oto ten cęrułik ogoli mi brodę; poczem zapłacę W Panu; „zgoda, odpowie wierzyciel, póty mogę zaczekać, aż się ogolisz.“ Mam więc słowo W Pana, idź sobie panie cęrułiku do domu, powróciysz dopiero za pół roku dla ogolenia mojej brody; wszak byłeś świadkiem, że ten Pan dał słowo, iż czekać będzie póki się nie ogolę, a ja pewno przez całe pół roku golić się nie będę. Odszedł zmieszany wierzyciel; literat zaś przez pół roku nie wychodził ze swego mieszkania, pracował usilnie, napisał doskonały Dykcionarz, dostał za niego znaczną sumę od xiegarza; poczem przyzwwał wierzyciela, w jego obecności kazał temuż cęrułikowi ogolić pół łokciową brodę, i rzetelnie wypłacił należność z procentem.

Mówią, że gospodarowi w Jassach, Begli Aga będący przydany od Dywanu tureckiego, w imieniu tegoż dywanu podał projekt; aby wszystkich greków i bułgarczyków, będących w tém Xieźwie aresztowano; lecz gospodar odpowiedział, iż bojarowie i inni obywatele Wołoszczyzny, znajdujący się dotąd za granicą, dowiedziawszy się o tem, nie wróciliby do swoich domów; przeto podanego projektu wykonać nie może; turek tym czasem przystał na tę odpowiedź.

P. Lebrun podprefekt za napisanie dzieła Orleanida, czyli życie dziewicy orleańskiej, ozdobiony został krzyżem legii honorowej.

Na świetnym zapustnym balu, który dawał w Paryżu P. Portales, pomiędzy pięknymi damami uznano za najpiękniejsze: pannę Seymour, Xieźnę Guiche, Hrabinią Laroche Jaquelin, i Xieźnę Rozan.

Goniec hiszpański, przejeżdżający przez Bajonę, pomiędzy rozmaitemi depeszami, wiozł ozdoby orderu Złotego Runa, które Król hiszpański przesyła Królowi szwedzkiemu, a Xieźniczce saskiej, siostrze Królowej hiszpańskiej, order damski Maryi Ludwika.

Sławny aktor Kean, pierwszy traik angielski.

otrzymał list bezimienny z takimi wyrazami: „wczora grając rolę Morlimera tak jak kot morski mruczał, jeśli tak i dziś będziesz, to ja strzelę do tego kota,“ Natychmiast tę pogroźkę posłano do policyi, która troskliwie śledzi tego dramatycznego myśliwca.

(z Korr. Warsz.) Doktor, Jenner, który przez upowszechnienie ospy ochronney zasłużył sobie na wdzięczność potomności, umarł 74 roku życia swego.

Biblioteka Napoleona została przywieziona do Londynu i sprzedana Panu Bossange i kompanii, który ma zamiar sprzedać ją przez publiczną licytację. Znaczna liczba tych xiążek ma na brzegach własnoręczne uwagi Bonapartego, przeto nabywca spodziewa się, iż będzie, mógł zyskownie wyysć na tem kupnie.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe	
		L u t y	
		Piątek	
		dnia 16	
		sre-	assy-
		brem	gnat.
		rubl.	kop.
		rubl.	kop.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	12	48
	— surowego - - - -	10	40
	Pszenicy ozimey - - - -	12	48
	— — jarey - - - -	—	—
	Jęczmienia - - - -	8	32
	Owsa - - - -	4	50
	Gryki - - - -	8	50
	Grochu - - - -	—	—
	Bobu - - - -	—	—
	Siemienia lnianego - - - -	—	—
Pud Rosyjski.	— — konopnego - - - -	—	—
	Krup jęczmiennych - - - -	19	38
	— owsianych - - - -	18	13
	— gryczanych - - - -	25	92
	Łoju wołowego surowego - - - -	2	50
	— — — topionego - - - -	5	—
	Miodu prażn. z woskiem - - - -	3	55
	Wosku topionego niebielon. - - - -	21	25
	Świec woskowych białych - - - -	25	—
	— — — — żółtych - - - -	21	25
Od 11 Lutego do 18.	— — — — robionych - - - -	4	—
	Włókna towarnego lnu - - - -	—	—
	— — — — pieńki - - - -	—	—
	Siana murożnego - - - -	—	15
	— — — — błotnego - - - -	—	12
	Faska masła 6 garcowa - - - -	4	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48 - - - -	7	50
	Piwa krajow. becz. 40 garc. - - - -	4	80
	— dubeltowego - - - -	9	60
	Ptastwa po parze indyków - - - -	1	20
Od 11 Lutego do 18.	— — — — kur - - - -	—	50
	— — — — gęsi - - - -	—	80
	— — — — kaczek - - - -	—	—
	Chleba razowego funt 1 - - - -	—	14
	— — — — pyłowego przedn. - - - -	—	4
Od 11 Lutego do 18.	Mięsa funt 1 - - - -	—	24
	Wódki garniec 1 - - - -	—	75

Kurs wileński na assygnaty od dnia 16 lutego rubel srebrny 3 rub. 80 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 58, stary r. 11 kop. 38, imperyal r. 36 kop. 90 $\frac{1}{2}$.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 21 Lutego Roku 1823 r. s.

1. Wypis z ksiąg Ziemskich Powiatu Rosieńskiego.

Roku 1823 miesiąca Lutego 9 dnia. Posesysi Sądowej przed Aktami Ziem. powiatu Rosieńskiego najdłużąc się obecnie WJPan Adam Łabanowski Rotm. b. woysk. Polskich jako Plenipotent odświadczenie poniżej wyrażające się do Akt podał w słowach: „oświadczenie imieniem naszym Wincentego i Anny z Staniewiczów Łabanowskich Sędziów Granicznych Powiatu Rosieńskiego i Petronelli z Staniewiczów Baronowej Krauzowej czyni się w rzeczy następnej: w sprawie o dział majątku, Widukł, Jukoyń, Trupin i Pogiedocia z dalszemi attynencyami w powiecie Rossieńskim leżących, ze stopnia ś. p. Zuzanny z Uwoinow pierwo Konarskiej, a później w zamęściu Staniewiczowej matki naszej, i w dalszych szczegółach między konsukcessorami toczącey się, nie mniej z wierzycielami ś. p. Marcellego oycza Xawerego syna, Staniewiczów połączoney, lubo my Łabanowscy i Krauzowa w rozumieniu, iż dobra Bordzie w tymże powiecie Rossieńskim położone, są wspólnym nabyciem obojga rodziców naszych Marcellego i Zuzanny Staniewiczów, a przeto, iż temuż działowi jakoby podlegają, a ztąd. byliśmy przypozwali terażniejszego dóbr Bordziów aktora W. Dyonizego Paszkiewicza b. Pisarza Ziemskiego Powiatu Rossieńskiego wprzód do Ziemstwa Rossieńskiego, później do Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu i dekret remisję do Ziemstwa Powiatu Trockiego w dacie roku 1821 marca 17 dnia uzyskaliśmy, w którym to Sądzie Ziemskim Powiatu Trockiego po zakroczonych akcesso-rynych wyrokach, i po nakazanej, a przez W. Paszkiewicza uskutecznionej komportacji, gdy my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa z teyże komportacji przez W. Paszkiewicza dopełnionej przekonani zostaliśmy, że zeszły ś. p. Marcelli Staniewicz kracyczy Miński bez dokładu imienia matki naszej, a swojej żony ś. p. Zuzanny Uwoinianki sam jeden dobra Bordzie od Adama Zaborowskiego Starosty Sudawskiego prawem w roku 1787 septembra 25 wydanym, eorundem 27 w Grodzie Rossieńskim przyznany za własne pieniądze to jest: za sumę 24,000 złotych polskich, nabywszy, też dobra Bordzie prawem w roku 1790 maja 11 dnia wydanym, eorundem w Ziemstwie Rossieńskim przyznany W. Dyonizemu Paszkiewiczowi za sumę 25,500 złotych polskich wyprzedał, z opłaty całkowitey summy zakwietował, i ewikcyą na majątności Widukłach opisawszy wraz w posesyą postąpił, a zatem z dóbr Bordziów terażniejszy aktor dziedzic i possesor W. Dyonizy Paszkiewicz bez przyczyny i żadney racyi w ten proceder zamieszany został, przeto my Łabanowscy Sędziowie i Baronowa Krauzowa przewidując iż W. Paszkiewicz niewinnie przez nas zaklucony miałby słuszną racyą poszukiwać zwrotu expensow, na które narażony został, z tego więc powodu my Łabanowscy i Krauzowa zyskawszy od W. Paszkiewi-

cza z niewinney prostytucyi procederowey dostateczną kwietacyą, przez niniejsze oświadczenie urzędowe wszystkich konsukcessorow naszych i strony w procederze będące zawiadamiamy, iż ani do dóbr Bordziów, ani też do W. Dyonizego Paszkiewicza od lat 33ch tychże dóbr niekwestyonowanego, aktora, dziedzica i possesora, jak niemielśmy, tak i teraz nie mamy, oraz nigdy mieć nie będziemy żadney pretensyi, że wszystkie nasze po tegoż W. Paszkiewicza wymiesione pozwy, żaloby, aktorały i w różnych jurydykcyach dekreta, które tylko dotąd zakroczyły, i zakroczyć mogą, co do osoby W. Paszkiewicza i dobr jego Bordziów kasujemy, umarzamy, i za nie byle ogłaszając, że wszystkich aktoratów i sprawy tak w Ziemstwie Trockim, jako też w Sądzie Głównym intentowanej wyeliminować przyrzekamy, i obowiązujemy się, słowem żadney salwy regressa i pod jakimkolwiek bądź tytułem pretensyi sobie i suksessorom naszym nie zachowujemy, w dowodzie czego te nasze oświadczenie zamieścić w Akta publiczne postanowiwszy, własnymi rękami podpisujemy. Dat 1823 miesiąca febrnary 10 dnia, u tego oświadczenia podpisy aktorow następne. Wincenty Łabanowski Sędzia Graniczny Powiatu Rossieńskiego, +++ Anna z Staniewiczów Łabanowska. Petronella Krauzowa, które oświadczenie jest do ksiąg Ziemskich Powiatu Rossieńskiego zapisane, z których i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie rekwirującey jest wydan.

Zgodność z księgami świadczę. Ignacy Jatowt Regent Ziemski Ptu Rossieńskiego.

Roku 1823 Lutego 13 dnia. Takowe oświadczenie, może Redakcyja Kur. Lit. zamieścić do druku świadczę. Prezydent Ziem. Ptu Rosieńskiego. Jan Kalinowski.

Arendowna dierżawa.

1. Gdy Dworzańska Opieka Ptu Brasław. dostrzega, że po exdywizyi JW. Stanisława Hryniewiczza b. Vice-Marszałka Brasław. z fundum Nowego Dworu w powiecie Brasław. w parafii Widzkiej położenie mającego, przysądzonego przez Sąd Exdywizorski suksessorom Kasianowiczów, z wyciągnionej intraty, policzający się remanent wraz uzyskanym bydz nie może; przeto, w zamiarze rychłego uzyskania należności skarbowey, mocą przedpisan zwierzchniczych, pomieniony folwark Nowy Dwor, postanowiła wypuścić z publiczney licytacji w arędę; wczem przez niniejszą awizacyą kontrahentow zaprasza do wzięcia fundum Nowego Dworu w arędę; wszakże nie inaczej, jak z dostateczną kaucyą, mającą się złożyć w Dworzanskiej Opiece Ptu Brasławsk.; a zaś wylikwidowaną intratę roczną opłacić z góry. Termina na licytacyą przeznaczają się; pierwszy dnia 4go, 2gi 7go, trzeci dnia 9go marca, a ostateczny przetarg dnia 19 tegoż miesiąca marca; wszakże jeśli by który z kontrahentow był w zamiarze wzięcia w arędę wyrażony folwark, przed upłynieniem powyższych terminow, lub później, może każdego czasu dla wzięcia arędownego prawa jawić się

do niniejszej Opieki. Dat roku 1823 febr. 15 dnia. Prezes Opieki Marszałek Ptu Brasławskiego i Kawaler Michał Wawrzecki.

Zrzeczenie się Opieki.

1. Niżej piszący się dla ważnych pobudek, pozmarłym ś. p. Józefie Ginecie S. Gra., nad pozostałą żoną WJP. z Iwanowiczów Ginetową Sędzią i potomstwem ich pozostałym, opieki przyjąć nie mogąc, oneyże, nietylko przez oświadczenie w Aktach Grodz. Wileń. julii 26 1822 zrzekłem się, ale i w Opiece Dworżańskiej Ptu Wileń., od tegoż obowiązku 7bra 16 w roku 1822, uwolniony, mam powody uwiadomić, iż jak do żadnych opiekuńskich czynności nie przystępowałem; tak i do żadnych odpowiedzi, tłumaczeń, pociąganych być nie mogę. Maciey Domeyko.

Niniejsze pismo w Gazecie Kuryera Litewskiego, że umieszczone być może, świadczę 19 dnia mca lutego 1823 r. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

Ur. Kazimierz Niemira odstawny porucznik woysk ross. pozywa JX. Pawła Ważyńskiego lub jego successorów loco peragendae executionis przed Sąd Ziem. Ptu Wileń. na roki trzykrólskie przy referencyi do dekretu niestannego w roku 1823 febr. 15 dnia zapadłego do nakazania warować locum standi, do zasądzenia summy zł. pol. 3000 cum altero tanto, do zwrotu expens prawnych S. Z. M.

Roku 1823 febr. 17 dnia Woźny świadczę, iż kopią ładowego pozwu z oryginałem zgodną w sprawie Ur. Kazimierza Niemiry porucz. po Ur. X. Pawła Ważyńskiego lub jego successorów jako niewiadomych z zamieszkania, do drzwi sądowych przybiłem i o terminie stawania przed Sądem Ziem. Wileńskim na roki trzykrólskie zawiadomiłem, oraz do gazety Kur. Lit. zamieściłem. Stefan Trzęsniński Woźny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca lutego 17 dnia przed aktami Grodzkimi Ptu Wileńskiego stawając obecnie woźny wyżej podpisany tę relacją zeznał, świadczę Regent Kazimierz Dauksza.

Takowy pozew Redakcyja może umieścić w gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam. Józef Horodeński Sędzia Grodzki Wileński.

ALEXANDER Pierwszy Samowładny Imperator Wszech Rosyji Król Polski etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, potym Łowczemu puszczy Radziwiłowskiej Lepłowskiej, z miejsca zamieszkania stałego niewiadomemu, edyktalny pozew przed Sąd Kommissyi na urządzenie inreressow Radziwiłowskich Naywyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie odbywający się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosieńskiego, Jeneralnego Prokuratora massy Radziwiłowskiej wynosi się oto: za dwoma dokumentami, jednym w dacie 1820 marca 21 dnia w Nowogródku na rub. sr sztuk 50, W. Tomaszowi Miedzychowskiemu Jeneralnemu Inspektorowi dochodow massy Radziwiłowskiej wydanym a przelewem w dacie 1822 grudnia 31 d. na rzecz teyże massy zeznanym; a drugim w dacie 1811 8bra 17 dnia w Dolhobrodach na rzecz pracowitego Hrycia Patnika, włościanina dobr massy Radziwiłowskiej na summę czer. zł. sztuk 32 złotem, i rubli sr. ros. sztuk cztery wydanym, zawinił tenże Ur. Józef Chobrzyński massie Radziwiłowskiej summę kapitalną

czer. zł. sztuk 32 i rubli sr. sztuk 54 z procentami od datty zawinienia podług prawa, aż do czasu satysfakcyi policzającemi się, a gdy summ rzeczonych ani w kapitałach ani w procentach dotąd massie nieopłacił, i nie opłaca, przeto jeneralny Prokurator do zebrania ze wsząd funduszów massy obowiązany, powołując rzeczzonego Józefa Chobrzyńskiego do Sądu Kommissyi, Sądu Prześ. prosić będzie: sądenia summ kapitalnych wyżej wymienionych z procentami od datty zawinienia policzać się mającemi, powrótu kosztów prawnych, oraz tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym będzie, z wolnością poprawy tey žaloby.

Roku 1823 februaryi 20 Woźny niżej piszący się świadczę: jako kopią pozwu niniejszego z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rosieńskiego, jeneralnego Prokuratora massy nieletniej Xiężniczki Stefanii Radziwiłowny przeciwko Ur. Józefowi Chobrzyńskiemu byłemu majorowi woysk francuzkich, a potem Łowczemu puszczy Radziwiłowskich Lepłowskich, ze stałego zamieszkania swego niewiadomemu wyniesionego, do drzwi Sądu Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłowskich ustanowionej przybiłem, i do gazet Kuryera Litewskiego dla wiadomości publiczney podałem.

Michał Staszkiwicz woźny Ptu Wileń.

Roku 1823 lutego 20 d. po odwołaniu Sądow przed aktami Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłowskich Naywyższej ustanowionej, podpisany wyżej woźny obecnie stawając, takowy pozew zeznał. Świadczę Aktowy w Sądzie Kom. Radz. Rejent Józef Doboszyński.

Wolno drukować Jan Woyniłowicz Kom.

K o n c e r t.

1. Znaydający się w Wilnie Ignacy Parizini, spodziewa się zasłużyć na względy dając koncert muzyczny w domie Millerowej. Sztuki zaś muzyczne i dzień będzie wyrażony w afiszach. Ignacy Parizini.]

O ś w i a d c z e n i a.

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Śluckiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia, i w teyże samey dacie pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca januaryi 22 dnia, po odwołaniu Sądow przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi powiatu Śluckiego i przed całą powszechnością, przy odwołaniu się do uprzednio w Aktach Ziemskich Nowogrodz. uczynionego manifestu w imieniu JW. Teofili z Xiążąt Radziwiłów Baronowej Ferzonowej Jenerałowej woysk rossyjskich, naysolenniejsze w poniższej treści czyni się oświadczenie: do JW. Ferzonowej Jenerałowej, nadesłaną została od niejakiegoś Faytela Josielowicza, kopia karty na okaziciela na rub. sr. 820 w r 1803 augusta 15 d. jakoby wydaney z podpisem teyże JW. Jenerałowej Ferzonowej, którey i sposób pisania i niezgodność wyrazow gramatyki polskiej, a w końcu same imie i nazwisko JW. Jenerałowej Ferzonowej również odmiennie domieszczone, widocznie pokazuje, że izraelita jest twórcą tego dokumentu, przeto niżej podpisany oświadcza w imieniu teyże JW. Jenerałowej Ferzonowej, że nigdy żadney karty na okaziciela też JW. Je-

neralowa niewydawała, i że nikomu dłużną nie jest; żeby więc nikt takowej karty nienabawał o tym całą publiczność ostrzega, a razem że zatrzymującym takową kartę jako zprokurowaną właściwą koleją prawne kroki rozpoczynę, i takowe oświadczenie trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować będę zapowiadam. U tego oświadczenia podpis następny. Takowe oświadczenie jako umocowany podpisuję. Felix Magnuszewski Ziemski Subsellion Sluckich Adwokat.

Zgodziłem z protokołem potocznym. Ignacy Kuncewicz Regent Ziemski Powiatu Sluckiego.

Roku 1823 mca stycznia 24, takowe oświadczenie do Redakcyi Kuryera Litewskiego przyjąć dozwala się. Piotr Mogilnicki Podsej.

O s w i a d c z e n i e .

Oświadczenie imieniem WW. JPP. Ignacego i Teresy z Reutow Byczkowskich Sęstwa Granicznych Ptu Wileńskiego, na WW. JPP. Tadeusza i Konstancję Rewińskich małżonków Sędziów byłych granicznych Wileńskich w rzeczy następnej: jeszcze w roku 1786 Starostwo Jankuńskie przez ś. p. Najjaśniejszego Stanisława Augusta Króla pol. oddane zostało na lat 50 WW. Ignacemu Bobanowi, jak poświadczą autentyczny przywilej 1786 roku 3 datowany a 1795 xbra 28 w Ziemstwie Grodzieńskim za Rozkazem Rządu oblatowany, Starosta Boban wydzierżawszy takowe Starostwo Jankuńskie aż do roku 1805, w tymże roku february 24 czynioną, a 27 w Grodzie Wileńskim przyznana cessyą, następne władanie lat swoich emfiteutycznych ustąpił zał., w roku 1806 xbra 1 dnia dokumentem datowanym a tegoż roku i mca 24 dnia w Grodzie Wileńskim przyznany. Zał. się Byczkowski zrzekł się takowego Star. Jankuń. w zupełności na żonę swoją Teresę z Reutow Byczkowską, która w roku 1807 aprila 25 sporządzonym dokumentem, a 28 w Grodzie Wileńskim przyznany, pozostałe lata wyżej wymienionego Starostwa dzierżenie, to jest lat jeszcze 17 ustąpiła obzał. Rewińskiemu pod warunkami następnymi to jest: „aby podatki wszelkie Monarsze akuratnie opłacał, granie Starostwa całości dostrzegał, i poddanym żadnych krzywd nieczynił“ Obzał. Rewiński wspólnie z żoną swoją Konstancją Rewińską dzierżąc nieraz wspomniane starostwo i nieplacąc podatków należnych z takowego Starostwa, przez wszystkie lata swojej posesyi, bo jak poświadczą Ukaz z Izby Skarbowej Wileńskiej wydany w 1811 roku augusta 28 dnia, że już obzał. Rewińscy wówczas rubli sr. 680 kop. 3½ winni byli podatków zaległych; nakoniec powiększywszy takowe remanenta opłat Monarszych aż do 4000 rubli sr., straciliście tę posesyę; która na skarb Monarszy zabrana została, i puszczona na licytację, obzał. Rewińską tę posesyę Starostwa Jankuńskiego nanowo na imię swoje na lat 12, w roku 1819 zaliczyła, lecz kiedy obzał. Rewińscy po czas dzisiejszy, nieczynią żadnego starania w zaspokojeniu takowej należności Skarbowi Monarszemu, przez ich zawinione; i gdy naostatek JW. Minister Skarbu ukazem swoim 1822 junia 3 chociaż uznał winnymi obzał. Rewińskich do opłaty Skarbowi zaległych remanentów, jako za ich posesyę zadelatowanych; jednak tymże ukazem, jeśli by nie stało Rewińskich funduszów, i Byczkowskich pociągnąć do odpowiedzi Skarbowi, przeto gdy ani wieloliczne prośby i rady zał., obzał. Rewińscy długu Monarszego nie uspakajacie, lecz ony jeszcze, przez doliczające się podzielną pomyślność, a swój majątek staracie się różnymi sposobami na zgubę zał. utać i frymarczyć, i jak już słyhać i jest pewną wiadomością, że obzałowani Rewińscy bydło, zboże, siano, słomę i dalszy swój dobytek rozprzedaliście i rozprzedacie, a dotąd żadnego grosza na remanent podatków przez siebie zawinionych, jeszcze niewnieśli-

ście do Exakcyi powiatowej, ani też płacić nie myślicie, w czym zał. delat. szukając własnego bezpieczeństwa, nim prawem czynić będą, w stosunek determinacyi praw urzędownie w aktach Ptu zapisują to oświadczenie, i iżby osoby mające u siebie fundusze wyrażonych WW. Rewińskich nie wydawały onymże, lub wiedząc o funduszach zał. o trzegły, w Dodatku Kuryera Lit. opublikować determinuję i w dowód tego podpisujemy się.

Ignacy Byczkowski Sędzia Gran. Wileński.
Teresa Byczkowska Sędz. Gran. Wileńska.

1823 roku miesiąca stycznia 24 dnia, przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stanawszy obecnie JP. Wincenty Nowicki Adwokat subiel. Wileńsk. niniejsze oświadczenie dla wpisania do protokółu podał. Przyjęliśmy, Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Sędzia Joachim Czyż. Wileński Ziem. Sędzia Alojzy Jasieński. Regent Jan Zienkiewicz.

Zaświadczam że takowe oświadczenie jako w Akta wpisane do druku przez Redakcyę przyjęte być może. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanko.

3. Niżej piszący się dekretem Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego wr. 1823 januaryi 7 dnia akcesoryjnie ferowanym, wyznaczony nad funduszem Gaffowiczów pod satysfakcją wierzycieli oddanym administrator m ahonor, stosownie do brzmienia tegoż dekretu zawiadomić, iż dworek JPP. Tomasza już nieżyjącego męża i Katarzyny żony Gaffowiczów Sekretarzów w mieście Nowogródka na ulicy żydowskiej sytuowany, przeznaczony został za ciążące onera pod licytacją, która w trzech terminach to jest: 1szego, 15stego, i 25ciego dni marca roku idącego w mieście Nowogródka przed Sądem Ziemskim Nowogródzkim odbywać się będzie, a następnie po dokonaniu licytacji na kadencyi juniowej tegoż 1823 roku przed tymże Sądem ostateczna rozprawa między wierzycielami i debitorami nastąpi. Oczem iżby tak wierzyciele i pretensorowie do funduszu Gaffowiczów dopominek ścielący, jako też życzący nabydź dworek Gaffowiczowski, miały wiadomość niniejszą do Gazet Kuryera Litewskiego podają awizacyą. Dat w Nowogródku 1823 roku miesiąca januaryi 30 dnia. Stefan Pawłowicz Reg. Gran. Nowogr.

1823 miesiąca januaryi 30 dnia. Takową awizacyą wolno w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz.

3. Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Linkowcu w powiecie Upit., rozbiorem sprawy, między WW. Bobanami działowy, a z kredytorami Stanisława Bobana Sędz. konkursowy, trudniący się, zawiadamia interessowane strony, że dnia 17 idącego miesiąca i roku dekret oczwisty ostateczny promulgować będzie. Dat w Linkowcu 1823 lutego 10 dnia. Regent Podkomorsko-Exdywizorskiego Sądu Jan Jasieński.

Wolno drukować, Podkomorzy Kowieńskiego Powiatu. Ludwik Zawisza.

2 Niżej podpisany ma honor donieść publicznej i łaskawej Publiczności, że dnia 19 marca r. b. w Pawilonie na Bulwarze o godzinie 3ciej poobiedniej wygrywane będą w loteryi, o której w Kuryerze litewskim kilkakrotnie była wzmianka, dwie ze 4ch sztuk wyrabianych z kości słoniowej. A że z losów jeszcze około sto sztuk od wyprzedzających pozostało, przeto uwiadamia amatorów, iż pozmienionych losów dostać jeszcze można u P. Olivero w Pawilonie i w domu P. Moliniego przy placu ratuszowym u niżej podpisanego.

Michał d' Adam.

K A T A L O G

Nasion znajdujących się do sprzedania, w o-
grodzie P. Stramilly w Wilnie za Rudnicką bramą.

Srebrnem Kop.

Majeran	-	-	-	paczek	15
Ogórki hołderskie zielone	-	-	-	ditto	15
— — hołderskie białe	-	-	-	ditto	15
— — angielskie zielone ranne	-	-	-	ditto	15
— — — białe mleczne	-	-	-	ditto	15
— — gruntowe zielone	-	-	-	ditto	16
— — gruntowe białe	-	-	-	ditto	15
Melony wielkie w 8 gatunkach	-	-	-	ditto	20
— — kantalupy ranne	-	-	-	ditto	20
Kawony w różnych gatunkach	-	-	-	ditto	20
Salata inspektowa ranna	-	-	-	ditto	15
— — cukrowa	-	-	-	ditto	15
— — czerwona głowiasta	-	-	-	ditto	15
— — pstrokata z odmianą ponsową	-	-	-	ditto	15
— — gruntowa głowiasta żółta	-	-	-	ditto	20
Salata hiszpańska utrzymująca się na grun- cie w głowach największych i długo trwa- jących	-	-	-	ditto	30
Endywia żółta kędzierzawa	-	-	-	ditto	15
Kalafory angielskie wielkie	-	-	-	lot	50
Kapusta biała głowiasta	-	-	-	ditto	10
— — czerwona głowiasta	-	-	-	ditto	10
— — włoska sałoyka	-	-	-	ditto	10
Brukiew amerykańska żółta	-	-	-	ditto	12
— — granatowa	-	-	-	ditto	10
Galarepa wiedeńska biała	-	-	-	ditto	15
— — granatowa	-	-	-	ditto	10
Jarmuz fryzowany zielony	-	-	-	ditto	12
— — czerwony	-	-	-	ditto	12
— — pstrokate z piękną odmianą kolo- row.	-	-	-	ditto	20
Rzotkiew gruntowa biała	-	-	-	ditto	5
— — murzynka	-	-	-	ditto	5
Radysa okrągła biała	-	-	-	ditto	10
— — okrągła czerwona	-	-	-	ditto	10
— — okrągła murzynka	-	-	-	ditto	10
Rzotkiewka miesięczna podługowata bia- ła	-	-	-	ditto	16
— — lliowa przezroczysta (transparent)	-	-	-	ditto	15
Cebula hiszpańska wielka biała	-	-	-	ditto	20
— — wielka czerwona	-	-	-	ditto	20
— — hołderska wielka żółta	-	-	-	ditto	20
Salery lipskie kłębiaste	-	-	-	ditto	15
Pory wielkie	-	-	-	ditto	15
Petruszką cukrową funt r. 1½	-	-	-	ditto	6
Marchew pomarańczowa funt r. 1½	-	-	-	ditto	6
Buraki czerwone cwikłowe funt r. 1	-	-	-	ditto	5
Oykorwa wielka funt r. 1½	-	-	-	ditto	6

Nasiona różnych kwiatów letnich i długo
trwałych w paczkach gatunków wyborowych
50

Takichże nasion paczków 25 - r. sr. 1½

W tymże ogrodzie oprócz nasion, znajdują
się do sprzedania, wszelkie rośliny trejblanowe,
oranżeryjne i ogrodowe, oraz krzewy i rośliny
długo trwałe gruntowe do ozdoby ogrodów an-
ielskich, podług osobnego katalogu. Szczepy
drzew owocowych, porzeczki hołderskie wielkie,
agrest angielski wielki, maliny amerykańskie wiel-
kie etc. etc. etc. Zyczący nabyć zechcą adre-
sować się do ogrodnika Ludwika Jacyny, mieszka-
jącego w temże ogrodzie, który z akuracją us-
łużyć każdemu jest obowiązany.

3. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialne-
go Rządu ogłasza się, że położone w tutejszej
gubernii, w powiecie nowogródzkim w miastecz-
ku Horodyszczu trzy drewniane domy i krama
należące do tamecznego mieszkańca żyda Wolfa
Wiliszowicza, nanowo przeznaczone z publicz-
nych targow na sprzedaż dla uzyskania okazynej
na nim w różnych dostawkach skarbowej nale-
żności, do kupienia których domów i kramy wzy-
wają się zyczący do targow na pierwsze dwa

terminy 22 i 23 następującego miesiąca marca do
nowogródzkiego mińskiego ratusza, a trzeci osta-
teczny do tego Rządu za trzy miesiące od dnia
wydrukowania, które uczynione będzie później
w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach.
Dnia 30 stycznia 1823 roku.

Expedytor kolleski Sekretarz Krupowicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski za remissą
Ziemskiego Upitskiego Sądu w roku 1822 7bra
28 dnia nastąpi, dla rozdzielenia funduszu W.
Augustyna Bukowskiego Staros. Miezanickiego mię-
dzy jego wierzycieli, do majątku Pomusza, w po-
Upitskim położonego, w komplecie zebrany. inwen-
taryą spełnił, i wszelkie wstępy wyrokiem, co o-
stateczną rozprawę uprzedzać może, uławiwszy, o-
czewistą rozprawę, do dnia 1 marca 1823 odłożył,
zachowanie się stosowne do remissy zastrzegł, a
między tym: że na niejawiących się w takowym
Sądzie, amissya że zostanie zapisana, niniejszym
ogłoszeniem obwieszcza. Dat 1822 8bra 16 Po-
musze.

Wolno drukować Franciszek Łopaciński Sę-
dza Ziem. Upit. Exdywizor. Regent Grod. Upit.
i Exdywizorski Jan Skowzgid.

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla
niejawienia się na naznaczone terminy zyczących
kupić murowany trzypiętrowy dom, w mieście
Wilnie na Imbarach pod Nrem 47 położony, Mi-
łoszowej Majorowej wojsk polskich, z którego
pobiera się dochodu rocznego 500 rubli sr., na-
znaczony na sprzedaż dla uzyskania skarbowej
należności 2732 rubli sr. z półprocentami wyni-
kley za utrzymywanie w administracyi przez też
Miłoszową Rumszyckiego starostwa, przeznaczono
nanowo terminy: iszy 10, 2gi 14 kwietnia tera-
źniejszego roku, a 3ci ostateczny za trzy miesią-
ce od dnia wydrukowania, które uczynione będzie
pożniej w Sanktpetersburskich albo moskiewskich
gazetach; a zatem zyczący należec do targow i
kupić pomieniony dom, zechcą jawnie się na nowo
naznaczone terminy do tego Rządu. Dnia 13
lutego 1823.

Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

2. Dom pod N. 787, na ulicy wileńskiej bliz-
ko Zielonego mostu sytuowany z browarem pi-
wnym, gorzałczanym, spichrzem, susznią, słodownią
i wszelkim naczyntem browarnym w skutek posta-
nowienia opieki nieletnich Unbehaumów jest do za-
rendowania w każdym czasie; koby sobie życzył
wziąć browary takowe w arendowną tenutę niech
się jawnie dla układu do niżej piszące, się mieszka-
jące w tymże samym domu. Roku 1823 mca febr.
16 dnia.
Henryetta Unbehaum.

2 Polwark od chat 21 z usiewem beczek 19
żyta, o 5 mil od Wilna jest do zaarendowania na
lat 5, zyczący posesyi udać się zechcą do JP Czer-
nickiego Regenta, mieszkającego w domu Heymana
na Zarzęzu pod N. 550.

Roku 1823 mca lutego 18 dnia takowe zawi-
adomienie Redakcyja może umieścić do gazet Kury-
era Lit. poswiadcza. Michał Sawicki Prezydent
Ziem. Ptu Wileńskiego.

3. Roku 1823 mca febr. 10 dnia, służący mój
jadąc po drodze pocitowej z Wilna do Kowna idą-
cey, znalazł parę pistoletów roboty sztokhulskiej,
kto takowe zgubił niech zgłosi się do mnie, mieszk-
ającego w powiecie Wileńskim, za Pohulanką, we
dworku moim Berezina zwanym. Otto Anderson
Tytuł. Sowiet.

Obszary	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
meteorologi- czna.	dnia 20 godz. 6	27 cal. 1.9 lin.	+ 1, stopni	Poludniowy	Pochmurno
	dnia 21 — —	26 — 10.8 —	+ 1.5 —	Poludniowy	Pochmurno